

Sr. Don

Fernin Bouza-Brey Trillo

Abogado

Rua del Villar, 43

Santiago

[Large red scribbles and a blue diagonal line crossing the page]

Rte: J. A. B - Fran Via, 326-50

Nige.

3

Vigo, 24 Jan Miqueliño das iras maduras.

Mr. don Fermín Bouza - Brey
Compostela.

Meu caro Fermín: Respondo á tua do 3, agora xa a pousado os meus libros, entre os libros e os papéis que me vai acadando, no sei ben por que.

Nese que te resistes a pensar nun volume de poesía feito aparte; deixemos, pois, que vaia saíndo esgordido, por veño a certidume de que saíri, porquinto a pouco, as paucadas da vida, das emociós e das ledicias, outo e maduro - nua es, de que falar son poetas; a tua crani ficación é moi axeitada; un os espresos do "¡Ai, meu amor!", co que se podría facer un fixiño e quindalos ao mar. Zi non caílle e rique facendo a sua poesía.

Do meu asunto da Academia non falemos máis; tes toda a razón e ben sabes de antemán ise con o meu pensamento. Zi de lall'al-
go, foi polo que oin. Novra o conto.
Meito me aledan iras tuas discutetas da vida de Rosalia; en verdade non sei onde e cómo far iras e curleas, encol de tantas e tanta cousas. Pero

O que é preciso é que non gander as tuas novas nunha carpeta, das
milleitas que te. Debeste meter con ela biografía de Rosalia, pois a
verdade é que a de farcia Martí é sen probina. E tam pouco de-
bes dar os datos nunha si xelas listas, pra que veñan outros atrá
a apañalos.

Recibiu o folleto da Exposición, moi interesante. A figura de Agui-
re sempre me atraía.

Mándade parte do presuntido: nunha vella parencia toman-
da dos Caucicinos, que alquanta supóno de reviro. Non deixes da
man o teu tomo da Escolma; en vnaaki o meu, e queda medio
estafado, porque foi un atracón de máquina e demais, de moito ui-
no.

Zénoche que insistir de novo no das etelas, pois mehi un ago-
ra de des a orgaizer aquila sala, e preciso as letras e revirais
definitivas o mais axita que poidas. Perdva que cho repita, mais é
a sueta que me interesa máis resolver canto antes.

¿Zuí mais novidades hai? ¿Cando me toparás unha ducia de
tarxetas de visita con postclais? Teño a requidade de que Osterberger col-
co grafion alquenas.

E nada mais; estou canso e teño mo. Avitas abertas de

Lori

Ca di un verbo ~~que~~ ca non semeou

nillo quen paxariñas receou

(Xohán Soures Coello, C.V. 284)

un verbo antigo, de mi ben
verdadeiro e ca diz así:

quen leve vai, leve x'ar ven

(Pero d'Ardia, C.V. 713)

A viutor comestes, que adiviñades.

(Esteban Coello, C.V. 321)

que ben e mal sempre na face ven

(D. Denis, C.V. 219)

(Port. actual "o mal e o bem á face ven")

e dicen verdade por ña ren

do que muito quer a pouco deven

(Lopo, xoqvar, C.V. 703)

(Port. actual, "quen tudo quer, tudo perde")

Do que ben serve, sempre oi dicir

que ben pede,

(Esteban da Guarda, C.V. 225)

paravuas hau de falecer

(Id., C.V. 425)

quem s'axudar quer do alho
faz barata d'algo e dallo.

(2d. C.V. 932)

qual richome, tal vasalo;
qual coucello, tal campana.

(A. Lopez de Baiam, C.V. 1082)

Duco eu dicer un verbo aquisado
que ben e mal sempre na fac ven

(E. teban fernandes d'elvan, C.V. 219)

Nunca aquete verbo antigo achei:
quan louxe dos ollos tau louxe do cragou.

(Fernando Esquio, C.V. 900)

nota que xa os trabadores lles chamaban
antigos a algun d'istos repais.